

בבית המשפט העליון

בע"מ 3744/06

בפני: כבוד השופטת ע' ארבל

המבקשת: פלונית

נגד

המשיב: פלוני

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 27.3.06 בע"מ 824/05 שניתנה על ידי כבוד
השופט י' שפירא

בשם המבקשת: עו"ד ת' בותר

החלטה

1. זוהי בקשת רשות לערער על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בע"מ 824/05 וערעור שכנגד (השופט י' שפירא) מיום 19.3.06, שלפיו נדחו ערעורים על פסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים בתמ"ש 3552/02 (השופטת נ' מימון) מיום 27.7.05, בנוגע לתביעת פירוק שיתוף שהגישה המבקשת.

2. המבקשת והמשיב נישאו זה לזו בשנת 1981 ונולדו להם שבעה ילדים; מהם ארבע ילדות קטינות נמצאות במשמורת המשיב. הקרע בין הצדדים התגלע בשנת 1997. לאחר שנתיים בהן שבו לחיות בשלום בית, התגרשו הצדדים בשנת 2002 והמבקשת נישאה בשנית. המבקשת הגישה תביעה לפירוק שיתוף במספר נכסים ובית המשפט לענייני משפחה דן בכל אחד מהם בפירוט רב. המבקשת ערערה על קביעות בית המשפט בנוגע לשני נכסים: רווחי חנות צילום וכלי רכב. אשר לרווחי חנות הצילום, טענה המבקשת כי היה על בית המשפט לקבוע מהם הרווחים שהפיק המשיב מהחנות וכן לקבוע כי למבקשת זכות למחציתם.

3. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המבקשת. בית המשפט קבע כי מאחר ובית המשפט לענייני משפחה פסק בנסיבות העניין על פי סעיף 8(2) לחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג – 1973 (להלן: "החוק"), באופן שאיזון המשאבים לא יהיה "מחצה על מחצה", אין להתערב בתוצאה אליה הגיע. מכאן בקשת רשות הערעור שבפניי בה מתמקדת המבקשת ברווחי החנות שלה זכות בהם, לפי טענתה.

4. המבקשת טוענת בבקשתה כי בית המשפט לענייני משפחה קיבל את טענתה לפיה המשיב הבריח והעלים מהמבקשת את הכנסות החנות משך שנים רבות, אך טעה בכך שלא חייב אותו בתשלום ההכנסות רטרואקטיבית לשבע שנים, שכן בניגוד לקביעת בית המשפט רווחי החנות לא שימשו לרכישת רכוש נשוא פירוק השיתוף, לרבות דירת המגורים, תכניות החסכון והביטוחים; נכסים אלה נרכשו ושולמו עוד בטרם נרכשה החנות. לפיכך מבקשת היא להחזיר את הדיון לבית המשפט המחוזי באופן בו ייקבע כי המבקשת זכאית להשבת מחצית מרווחי החנות.

5. עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של הערכאות דלמטה ולא מצאתי לנכון להתערב בהם. ראשית, הבקשה תחומה במסגרת עניינם של הצדדים הישירים למחלוקת ואין היא מעלה שאלות בעלות אופי חוקתי או ציבורי בעל תחולה רחבה יותר שלגביהן תישקל ככלל רשות ערעור בזיקה בגלגול שלישי (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3), 123 (מ"מ הנשיא - כתארו אז - שמגר)).

6. שנית, ולגופו של עניין, בית המשפט לענייני משפחה קבע כי אכן המשיב הבריח כספים רבים מהמבקשת, כולל מרווחי החנות, ואולם משלא ידוע מהו הרכוש שהוברח החליט לאזן בין לקיחת הכספים על ידי המשיב ללא מתן הסברים ובין לקיחת כספים בשווי לא ידוע על ידי המבקשת מכספת משותפת של הצדדים. חרף הערתו של בית המשפט המחוזי כי לכאורה יש ממש בטענת המבקשת לגבי הקביעה שרווחי החנות שימשו לרכישות שפורטו, שעה שחלקן נעשה טרם נרכשה החנות, לא מצא בית המשפט להתערב בקביעת בית המשפט לענייני משפחה נוכח העובדה שלא ניתן לערוך הפרדה בין הפריטים שנדונו, ונעשה שקלול של מכלול הנתונים שהובאו בפני בית המשפט. עיון בפסק הדין של בית המשפט לענייני משפחה מוביל למסקנה כי כך נעשה, וכי לא ניתן להתייחס לכל נכס ונכס שנדון בנפרד, אלא כמכלול, כאשר בנסיבות העניין לא ניתן היה להפריד ביניהם הלכה למעשה. זוהי מהותו של סעיף 8(2) לחוק, בו עשה בית המשפט לענייני משפחה שימוש בפסק הדין. בנסיבות אלה אף אין טעם בהחזרת

הדיון כפי שביקשה המבקשת, משום שרווחי החנות שהוברחו אינם ידועים. לפיכך, לא ראיתי לנכון להיענות לבקשת המבקשת ודין בקשתה להידחות.

הבקשה נדחת. משלא התבקשה תשובה אין צו להוצאות.

ניתנה היום, י"ט באב תשס"ו (13.8.06).

ש ו פ ט ת